

Teresa Lenkiewicz, Władysław Morawski

Kraków - Zakrzówek

Informator Archeologiczny : badania 1, 227-228

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

strukoja drewniana lub drewniano-siemna w całości wylepiona gliną. Zewnętrzna część podstawy wału na pewnej przestrzeni wzmocniona była warstwą kamieni. Powstanie obiektu datujemy na przełom X/XI w. początek XI w. Wał w swoim zasadniczym zrębie przetrwał najpewniej do połowy w. drugiej połowy XIII w.

Pod wałem zalega warstwa osadnicza oraz jamy. Pod zewnętrzną częścią wału, podobnie jak w innych wykopach w tym rejonie wystąpił wykop pod palisadę (IX-X w.). Miejskami, pod wałem i zalegającą pod nim warstwą osadniczą stwierdzono dość liczne materiały ceramiczne z okresu lateńskiego.

3. Z ważniejszych prac ratowniczych na Okole wyznaczyć należy pełną kontrolę wykopów budowlanych przy budynku Muzeum Geologicznego PAN, ul. Senacka 3. W wykopach stwierdzono i przebadano warstwy kulturowe, z których najwcześniejsze materiały (ceramika) datowane mogą być na IX w.

W poziomach średniowiecznych zaobserwowano nawarstwiająco się konstrukcje drewniane zapewne o charakterze gospodarczym.

K R A K Ó W - Zakrzówek

Muzeum Archeologiczne w
Krakowie

Badania prowadzili: mgr Teresa Lenkiewicz, mgr Władysław Morawski, finansowało - Muzeum Arch. w Krakowie.

Badaniami systematycznymi objęto teren na pograniczu Dębnik i Zakrzówka.

Zostało odkryte omentaryzsko w czasie wybierania piasku. W pierwszej fazie przeprowadzono prace o charakterze ratowniczym.

Odsłonięte szkielety ułożone były na wznak, głowami w kierunku wschodnim i zachodnim. Część z nich wyposażona była w naczynia (zniszczone), ozdoby (kabłączki, pierścionki, paciorki, moneta). W nogach jednego osobnika stwierdzono resztki wiadra.

Omentarzysko datowane na XI w. zlokalizowane jest przypuszczalnie na terenie wcześniejszej osady z IX - X w. i wiąże się z osadnictwem wczesnośredniowiecznym rejonu Dębnik i Zakrzówka, o którym dane historyczne wzmiankują dopiero w XIII w.

Badane omentarzysko jest jednym z nielicznych i jedynym systematycznie badanym stanowiskiem "nieprzykościelnym" na terenie Krakowa.

K R A S I O Z Y N,
pow. Przemyśl
(Zamek i park)

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu

Badania prowadzili mgr Antoni Kunysz i mgr. A.Koperski, finansował WKZ w Rzeszowie.

Badania prowadzone systematycznie (od 1964 r.) o charakterze archeologiczno-architektonicznym. Odkryte w tym czasie ślady osadnictwa z okresu rzymskiego i wczesnośredniowiecznego oraz relikty architektury związane z zespołem zamkowym. Chronologia: III-IV w., XI - XIII w., oraz XVI/XVII w.

Prace archeologiczne w 1967 r. prowadzone były w trzech rejonach:

1. Wschodnia partia parku (przy domku szwajcarskim). *gd-*